

ໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດທີ 16 ກໍຣະກະດາ 2017 (07- 16- 2017)

ກ່ອນສິ່ງອື່ນໃດ

ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານຕ້ອງລຽນແຖວລໍຖ້າດົນທີ່ສຸດ?

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນ: ໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນທີ່ນຶ່ງຕອດເວລາ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ມີທາງນຶ່ງທີ່ຈະຮູ້ແມ່ນຫຍັງເປັນສິ່ງສຳຄັນຕໍ່ຜູ້ຊົມ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າພົບວ່າເປັນເວລາດົນປານໃດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍົນລຽນແຖວເພື່ອລໍຖ້າບາງສິ່ງບາງຢ່າງ. ຈົ່ງຄິດເຖິງເວລາທີ່ທ່ານຍືນຢູ່ໃນແຖວເປັນເວລາດົນ; ທ່ານໄປລົງຄະແນນສູງເລືອກຕັ້ງ? ລໍຖ້າຊື່ສິນຄ້າ? ລໍຖ້າຊື່ກາເຟ? ທ່ານໄດ້ຍືນຢູ່ໃນແຖວເພາະທ່ານເຫັນວ່າມັນສຳຄັນສຳລັບທ່ານ.

ເມື່ອສິ່ງທີ່ເປັນນຶ່ງສັບປົນຄົນເລກັນ ກໍເພື່ອນຊີວິດທີ່ອອກໄປຈາກແຖວ. ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ ການເຮັດທີ່ບໍ່ຕົງກັບຄວາມຕ້ອງການເກີດຂຶ້ນເພາະເຮົາເປັນຄົນເຫັນແກ່ຕົວ ການເຫັນແກ່ຕົວນີ້ເອງເຮັດໃຫ້ເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນຫຍັງເປັນທີ່ນຶ່ງ.

ກ່ອນນັ້ນພວກເຮົາສາມາດເຫັນສິ່ງທີ່ເປັນນຶ່ງຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າອັນໃດທີ່ພຣະເຈົ້າກຳນົດໃຫ້ເປັນທີ່ນຶ່ງ. ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຕ້ອງມາກ່ອນເປັນອັນດັບນຶ່ງ. ເມື່ອພວກເຮົາໃຫ້ສິ່ງທີ່ເປັນນຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າມາກ່ອນ, ພວກເຮົາຈະພົບກັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈອັນໃຫຍ່ຫລວງແລະບັນລຸຜົນສຳເລັດ.

ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໄປໃນແຖວເພື່ອຈະຮັບເອົາສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາ ຢ່າງໃດ? ຮັກກາຍ 1: 2-13 ຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈໃນການຈັດອັນດັບຄວາມເປັນນຶ່ງຂອງເຮົາກັບຄວາມເປັນນຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ? ເຮືອງລາວໃນບົດຮຽນນີ້ຈະເປີດເຜີຍໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າຊ່ວຍຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ປ່ຽນແປງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຢ່າງຕັ້ງໃຈຢ່າງໃດ ແລະໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງມາກ່ອນ ເປັນທີ່ນຶ່ງ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຮັກກາຍ 1:2-8:

²ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ກ່າວວ່າ “ເວລານັ້ນຍັງບໍ່ມາເຖິງ ຄືເວລາທີ່ຈະສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ³ແລ້ວພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງມາເຖິງໂດຍທາງຮັກກາຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ ⁴“ເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ພວກເຈົ້າຈະຢູ່ໃນເຮືອນທີ່ມີໄມ້ບູຂອງພວກເຈົ້າ ເວລາທີ່ພຣະວິຫານນີ້ມັງເພພັງແລ້ວ ແມ່ນຫຼືບໍ່?” ⁵ບັດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານຈຶ່ງກ່າວວ່າ “ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າເຈົ້າມີຄວາມເປັນຢູ່ຢ່າງໃດ? ⁶ເຈົ້າຫວ່ານຫລາຍ ແຕ່ເກັບກຽວໜ້ອຍ ເຈົ້າຮັບປະທານແຕ່ບໍ່ເຄີຍອີ່ມ, ເຈົ້າຕື່ມແຕ່ກໍບໍ່ເຄີຍເຊົາຢາກ ເຈົ້ານຸ່ງຫົ່ມແຕ່ກໍບໍ່ມີຜູ້ໃດອົບອຸ່ນ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຄ່າຈ້າງ ກໍໄດ້ຄ່າຈ້າງມາໃສ່ຖົງທີ່ຮົ່ວ. ⁷ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າ ເຈົ້າມີຄວາມເປັນຢູ່ຢ່າງໃດ? ⁸ຈົ່ງຂຶ້ນໄປເທິງໂນນພູ ແລະເອົາໄມ້ມາກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານແລະເຮົາຈະມີຄວາມພໍໃຈດ້ວຍການນັ້ນ ແລະເຮົາຈະໄດ້ຮັບກຽດ; ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນ.

ສັດຕະວັດທີ 5 ກ່ອນ ຄສ ເປັນຊ່ວງເວລາຄວາມສິ້ນຫວັງຂອງອິສຣາເອນໃນປະຫວັດສາດ. ອານາຈັກທີ່ດາວິດປົກ ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະການປົກຄອງຂອງໂຊໂລໂມນພັງທະລາຍ. ປະຊາຊົນຍິວໄດ້ຖືກເນຣະເທດອອກຈາກຖິ່ນຖານຂອງເຂົາ ເຈົ້າ ເມື່ອບາບີໂລນພ່າຍແພ້ກອງທັບເປີເຊັງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກະສັດໂຊຣັສຍອມຮັບການຕັດສິນໃຈຂອງໄພ່ພົນ ຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອກັບໄປສ້າງກຸງເຢຣູຊາເລັມ(ເອັຊະຣາ 1: 1- 4).

ໃນການກັບເມືອຂອງເຂົາເຈົ້ານັ້ນ ເຂົາເຈົ້າເຫັນແຕ່ການທຳລາຍມ້າງເພຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ກຳແພງເພພັງ, ພຣະວິຫານ ຖືກທຳລາຍ. ທັງໆທີ່ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມທ້າຖອຍໃຈ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຍັງເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າແລະເລີ້ມຕົ້ນສ້າງພຣະວິຫານ(ເອັຊະ ຣາ 3: 8). ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເກັບຫີນເກັບປູນທຳຄວາມສະອາດແລະວາງຮາກຖານພຣະວິຫານ. ຫຼັງຈາກນັ້ນສອງສາມປີ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າໝົດອຸປະກອນການກໍ່ສ້າງ. ເຂົາເຈົ້າປະເຊີນໜ້າກັບຄູ່ຕໍ່ສູ້ຈາກຝ່າຍກົງກັນຂ້າມ, ແລະຢຸດການກໍ່ ສ້າງບາງສ່ວນໃນຮາກຖານຂອງກະສັດໂຊຣັສ.

ກັບມາຫາຮັກກາຍ. ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກຫຼາຍປານໃດກ່ຽວກັບຮັກກາຍ, ນອກຈາກດາຣິອຸດຂຶ້ນເປັນກະສັດປົກຄອງ ຫຼັງຈາກກະສັດໂຊຣັສ, ຮັກກາຍໄດ້ຮັບໃຊ້ໃນຖານະເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ. ຊຶ່ງເປັນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຂອງຮັກກາຍທີ່ຈະບອກກັບປະຊາຊົນວ່າເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຫັນກັບມາເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າອີກ ດ້ວຍການເລີ້ມສ້າງພຣະວິຫານ ໃຫ້ສຳເລັດ.

ໃນການຕັກເຕືອນປະຊາຊົນຂອງຮັກກາຍ, ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ສອງຂໍ້ກຸນແຈກ່ຽວກັບການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າໃນ ການຈັດລຳດັບວ່າອັນໃດມາກ່ອນ ເປັນທີ່ນຶ່ງໃນຄວາມຕ້ອງການຂອງເຮົາ:

- **ການລ້ຳຊ້າໃນການເຊື່ອຟັງແມ່ນການບໍ່ເຊື່ອຟັງ.** ປະຊາຊົນໃຊ້ເຫດຜົນໂດຍອ້າງວ່າມັນແມ່ນພຣະປະສົງຂອງ ພຣະເຈົ້າທີ່ຈະໃຫ້ສອມແປງພຣະວິຫານໃນເວລານີ້. ເຂົາເຈົ້າເຮັດຜິດ. ໂດຍຊັກຊ້າໃນການສ້າງພຣະວິ ຫານ, ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ.
- **ສິ່ງທີ່ເປັນນຶ່ງຂອງເຮົາເຮັດໃຫ້ເພິ່ງພໍໃຈໜ້ອຍກວ່າສິ່ງທີ່ເປັນນຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າສເມີ.** ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກປະຊາ ຊົນໃຫ້ “ຄິດຢ່າງລະວັງ” ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດ. ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມ ພໍໃຈ ບໍ່ວ່າອັນໃດທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດ, ເພາະເຂົາເຈົ້າພຽງແຕ່ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຄິດວ່າອັນໃດມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ. ໃນເລື່ອງນີ້ ໃຈຄວາມສຳຄັນກໍຄືຄວາມບາບຂອງເຮົາ. ພວກເຮົາຄອຍແຕ່ຊອກຫາຄວາມສົນໃຈຂອງຕົນເອງ ບໍ່ແມ່ນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຊື້ອ (ຟິລິບປອຍ 2: 21). ແຕ່ແມ່ນການສແວງຫາຜົນປໂຍດຂອງພຣະຄຣິດທີ່ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາພົບກັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈອັນໃຫຍ່ຫລວງ.

2. ຮັກກາຍ 1:9-11:

“ເຈົ້າທັງຫລາຍຫວັງໄດ້ຫລາຍ ແຕ່ເບິ່ງແມ ໄດ້ແຕ່ໜ້ອຍດຽວ ແລະເມື່ອເຈົ້າໄດ້ເອົາມາໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ ເຮົາກໍເປົ່າ ມັນໄປ ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານຊົງກ່າວວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນຢ່າງນັ້ນ? ກໍເພາະວິຫານຂອງເຮົາຖືກເພພັງຢູ່ ແຕ່ຝ່າຍພວກເຈົ້າຕ່າງກໍວິນຢູ່ກັບເລື່ອງເຮືອນຂອງຕົນ ¹⁰ເພາະເຫດນີ້ ທ້ອງຟ້າທີ່ຢູ່ເໜືອເຈົ້າຈຶ່ງທຳມນ້ຳໝອກໄວ້ແລະ ດົນກໍຍົດພຶດຜົນຂອງມັນໄວ້ ¹¹ເຮົາໄດ້ເອີ້ນຄວາມແຫ້ງແລ້ງມາສູ່ແຜ່ນດິນ ແລະສູ່ໂນນພູ, ສູ່ເຂົ້າ, ນ້ຳອະຈຸນໃໝ່ ແລະ ນ້ຳມັນ, ສູ່ຜົນລະປູກທີ່ມາຈາກດິນ, ສູ່ມະນຸດ ແລະສັດ ແລະຜົນງານທັງໝົດຊຶ່ງເຮັດໄວ້ດ້ວຍມື”

ປະຊາຊົນໃນສມັຍຂອງຮັກກາຍມີຄວາມຄາດຫວັງສູງ. ຄວາມຄາດຫວັງນີ້ໄດ້ພັງທະລາຍລົງເມື່ອເຂົາເຈົ້າຖືກຕໍ່ ຕ້ານຈາກຝ່າຍກົງກັນຂ້າມ ເຂົາເຈົ້າຢຸດການກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານ. ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕົກຕ່ຳລົງໄປຊັກໄຊ້ ເມື່ອເຂົາ ເຈົ້າໂຈະວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າໄວ້ ສິ່ງຜົນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າຍັງມີເວ

ລາຫລາຍພຽງພໍ ການສ້ອມແປງພຣະວິຫານເອົາໄວ້ເຮັດນຳຫລັງກໍໄດ້, ແຕ່ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າລົງມືເຮັດໂດຍ ບໍ່ຊັກຊ້າ.

ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນໃນຂໍ້ 9-11, ພວກເຮົາຈະລົ້ມເຫລວເມື່ອພວກເຮົາໄປກ່ອນພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອພວກເຮົາໃຫ້ຕົນ ເອງເປັນຫນຶ່ງ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຫັນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອປະຊາຊົນຢຸດເພັງເບິ່ງສິ່ງທີ່ເປັນຫນຶ່ງຂອງພຣະ ເຈົ້າ. ພຣະອົງກໍເຮັດບາງສິ່ງເພື່ອດຶງຄວາມສົນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຮັດໃຫ້ຝົນເຂົາຕົກ, ຜົນດິນກໍບໍ່ເກີດພືດຜົນ. ແນ່ນອນ ປະຊາຊົນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເກີດມີຄວາມກັງວົນໃຈ: ແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນ? ພວກເຮົາເຮັດວຽກຢ່າງໜັກ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ ປະທານສິ່ງໃດໃຫ້ເລີຍ. ເປັນດ້ວຍເຫດໃດໝໍ?

ພຣະເຈົ້າຕອບວ່າ: "ເພາະວິຫານຂອງເຮົາຍັງເພພັງຢູ່, ແຕ່ຝ່າຍພວກເຂົາຕ່າງກໍວິນຢູ່ກັບເຮືອງເຮືອນຂອງຕົນ." ເປັນຫ້າຫົວ, ປະຊາຊົນສົນໃຈແຕ່ໃນຕົວເອງ ເຮັດວຽກໜັກແຕ່ບໍ່ເກີດຜົນ ເພາະພຣະເຈົ້າເອົາອອກໄປຈາກເຂົາເຈົ້າ ໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າສແວງຫາໂດຍເຫັນແກ່ປໂຍດສ່ວນຕົວ.

ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ເມື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນຫນຶ່ງ, ພຣະອົງຊົງປະທານສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ເຮົາ. ໃນການເທສນາ ຂອງພຣະເຢຊູທີ່ຈ້າຍພູ, ພຣະອົງສອນພວກເຮົາເຮືອງກຸນແຈແຫ່ງຣາຊອານາຈັກ: "ແຕ່ກ່ອນອື່ນ, ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງ ສແວງຫາຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຈະຊົງເພີ່ມເຕີມສິ່ງທັງປວງ ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານ(ມັດທາຍ 6:33). ເມື່ອພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຊີວິດພວກເຮົາ, ເຮົາກໍຈະບໍ່ລົ້ມເຫລວ. ແນ່ນອນ, ເຮົາອາດຈະເສັງເງິນຍ້ອນຕລາດຮຸ້ນຕົກ. ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ຊະນະກິລາແກວ່ງບານ ຖ້າທຶມຂອງເຮົາຫຼິ້ນບໍ່ ດີ. ແລະພວກເຮົາທຸກຄົນຈະເສັງຊີວິດເພາະຄວາມຕາຍໃນເວລາໃດເວລານຶ່ງ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສຳລັບທຸກຄົນທີ່ຢູ່ ໃນພຣະຄຣິດ ພວກເຮົາຈະໄດ້ກຳໄລ. ການສູນເສັງໃນໂລກນີ້ບໍ່ສາມາດປຽບທຽບກັບການໄດ້ກຳໄລໃນສວັນ ທີ່ເຮົາ ໄດ້ຮັບໃນພຣະອົງ.

ຊົນຊາດອິດສຣາເອນທີ່ສ້ອມແປງພຣະວິຫານໄດ້ພາດຈາກຈຸດນີ້. ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສັບສົນວ່າແມ່ນສິ່ງໃດແທ້ທີ່ ເປັນນຶ່ງ ຄວນເຮັດກ່ອນ, ແລະຄວາມຮ້ອນຮົນໃຈຖືກນຳໄປໃນທາງຜິດ. ແທນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະສຸມໃຈໃສ່ໃນພຣະເຈົ້າ ກ່ອນ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າກັບສົນໃຈໃນຕົວເອງ. ເຂົາເຈົ້າລົ້ມເຫລວເພາະເຂົາເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນຫນຶ່ງ. ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າ, ທີ່ປະວັດສາດຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຈົບລົງກັບຄວາມລົ້ມເຫລວ. ໃນພຣະຄຳຕອນຕໍ່ໄປໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ຕອບສນອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຕອບສນອງເຂົາເຈົ້າຄືນ.

3. ຮັກກາຍ 1:12-13:

12 ແລ້ວເຊຣູບາເບນ ລູກຊາຍເຊອານຕີເອນ ແລະໂຢຊວຍ ລູກຊາຍເຢໂຣຊາດັກກມະຫາປະໂຣທິດພ້ອມ ກັບປະຊາຊົນ ທັງປວງທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງຮັກກາຍ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ໃຊ້ເພິ່ນມາ ແລະປະຊາຊົນກໍຢຳ ເກງຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ 13 ແລ້ວຮັກກາຍຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວແກ່ປະຊາຊົນຕາມຄຳສັ່ງຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າເຮົາສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າທັງຫລາຍ"

ຫລັງຈາກພຣະເຈົ້າປຸກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ, ປະຊາຊົນເຊື່ອຟັງພຣະອົງ! ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ດິນທີ່ແຫ້ງແລ້ງເກີດຜົນ ລະປູກ, ພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຂົາເຈົ້າບໍ່ພິຈາບການເຮັດງານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຮັກກາຍໄປເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ ຢ່າງຄັກແນ່ແລະອະທິບາຍຕໍ່ເຂົາເຈົ້າເຮືອງຄວາມບາບແລະຄວາມລົ້ມເຫລວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ປະຊາຊົນເຊື່ອຟັງພຣະ ເຈົ້າແລະຕອບສນອງພຣະອົງດ້ວຍການເຊື່ອຟັງຢ່າງແທ້ຈິງ.

ການຕອບສນອງຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຫຼາຍກວ່າການເຊື່ອຟັງພາຍນອກ. ຂໍ້ 12 ກ່າວວ່າ “ປະຊາຊົນກໍຢາກເກງອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ.” ສັງເກດຂໍ້ຄວາມສຸດທ້າຍທີ່ວ່າ: “ພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ.” ໃນຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ຜ່ານມາ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເຂົາເຈົ້າວ່າ “ປະຊາຊົນເຫຼົ່ານີ້” (ຂໍ້ 2) ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂາດຄວາມໄກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າຜ່ານການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ບັດນີ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຫັນກັບມາຫາພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສແວງຫາທັງການເຊື່ອຟັງແລະການປົວແປງຄວາມສັມພັນຂຶ້ນໃໝ່.

ຜົນຂອງການເຊື່ອຟັງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ສັນຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່: “ ເຮົາສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ.” ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງຄວາມສັມພັນຂຶ້ນໃໝ່ໃນທັນທີໂລດກັບປະຊາຊົນເມື່ອເຂົາເຈົ້າຫັນກັບມາຫາພຣະອົງ. ເໝືອນກັບຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງໃນທຸກວັນນີ້. ເມື່ອພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ນຶ່ງໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ພຣະອົງກໍສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ. ຄຳສັນຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນ “ເຮົາຈະບໍ່ປະເຈົ້າ ຫລືຖືມເຈົ້າເສັງຈັກເທື່ອ.”(ຮຣ 13:5).

ຖ້າທ່ານອ່ານຕໍ່ໃນຂໍ້14, ທ່ານຈະເຫັນວ່າການຊົງສະຖິດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນແຕ່ຢູ່ໃນຫ້ອງກັບເຂົາເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ພຣະອົງ “ຊົງປຸກລູກຈິດວິນຍານ” ຂອງປະຊາຊົນແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສຸມໃຈໃສ່ການສ້ອມແປງພຣະວິຫານຂຶ້ນໃໝ່. ການປຸງແປງນີ້ບໍ່ແມ່ນການນຳພາແຮງກະຕຸ້ນໃຈໃນທາງທີ່ຜິດ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງໂມງປຸກຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງປຸກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕື່ນອອກຈາກຄວາມເຫັນແກ່ຕົວແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕອບສນອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ.

ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃສໃນຊີວິດຂອງທ່ານດຽວນີ້? ພຣະອົງເປັນທີ່ນຶ່ງຂອງທ່ານບໍ່? ຖ້າບໍ່, ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນທີ່ນຶ່ງນອກເໜືອໄປຈາກພຣະອົງ? ທ່ານຈະບໍ່ມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນຊີວິດຂອງທ່ານເທື່ອ ຈົນກວ່າພຣະເຈົ້າຈະເປັນທີ່ນຶ່ງໃນຊີວິດຂອງທ່ານ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ດຽວນີ້ພຣະເຈົ້າອາດຈະພະຍາຍາມຮຽກຮ້ອງຄວາມສົນໃຈຈາກທ່ານ. ພຣະເຈົ້າຊົງສັນຍາຈະໃຫ້ທຸກສິ່ງທີ່ຈຳເປັນແກ່ທ່ານ ຖ້າພຣະອົງເປັນທີ່ນຶ່ງໃນຊີວິດຂອງທ່ານ. ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ພຣະເຈົ້າຊົງສັນຍາວ່າພຣະອົງຈະຊົງສະຖິດຢູ່ກັບທຸກຄົນຜູ້ໃຫ້ພຣະອົງເປັນທີ່ນຶ່ງ.

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ.

ທ່ານຈະໃຫ້ພຣະເຈົ້າຢູ່ອັນດັບນຶ່ງໃນຊີວິດຂອງທ່ານຢ່າງໃດໃນອາທິດນີ້? ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງຄຳແນະນຳນີ້.

- ❖ **ໝາຍວັນທີໄວ້.** ຂຽນວັນທີຂອງມື້ນີ້ໃນພຣະຄັມພິຂອງທ່ານຕໍ່ຈາກບົດທີ່ນຶ່ງໃນພຣະທັມຮັກກາຍ. ອະທິຖານຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ວັນນີ້ເປັນຈຸດຫັນປ່ຽນຂອງຈິດວິນຍານ ເມື່ອສິ່ງທີ່ເປັນນຶ່ງໃນຊີວິດທ່ານໄດ້ປ່ຽນໄປໃນທາງທີ່ດີກວ່າເກົ່າ.
- ❖ **ອະທິຖານທຸກໆວັນ.** ຈັດເວລາໄວ້ແຕ່ລະວັນສຳລັບອະທິຖານກັບພຣະເຈົ້າຈັກຫ້າຄັ້ງ, ໃນລະວ່າງເວລາອະທິຖານຂອງທ່ານ, ທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ສຳແດງກັບທ່ານວ່າພຣະອົງເປັນທີ່ນຶ່ງຂອງທ່ານສຳລັບວັນນັ້ນຢ່າງໃດ.
- ❖ **ຮັບໃຊ້.** ຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະຄຣິດຈະເປັນທີ່ນຶ່ງ ແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບວ່າທ່ານຮັບໃຊ້ພຣະອົງຢ່າງໃດ. ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການໃຊ້ຊີວິດທີ່ຄຣິສຕະຈັກເພື່ອນະມັສການແລະຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ ໂດຍການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ.

ເມື່ອທ່ານເຫັນແຖວທີ່ຍາວຢຽດ, ການລອງໃຈຈະເກີດຂຶ້ນ ຄືການຕັດແຖວທາງໜ້າ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຈະບໍ່ມີການຕັດແຖວກັບພຣະເຈົ້າ. ທ່ານບໍ່ສາມາດສ້າງທາງລັດໃນການເຕີບໂຕຜ່າຍຈິດວິນຍານ. ເພື່ອຈະເຕີບໂຕພວກເຮົາຕ້ອງມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນແລະມີວິນັຍ. ພຣະເຈົ້າຕ້ອງເປັນທີ່ນຶ່ງກ່ອນສິ່ງອື່ນໝົດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ.

ອຸປຸກໂດຍລາວຊາວເທີນບັບຕິດສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ VR.